

De koene ridder en de kroonprinses.

Een koning stuurde zijn een uitnodiging naar elke huwbare ridder. De kroonprinses zou haar ridder kiezen. Ook koos ze met de jonkrouwen de mooiste kleren en sieraden, om iedereen te begroeten. "Ik laat je vrij in je keuze" sprak haar vader. "Volg je hart" zei moeder hartelijk. Het kasteel werd prachtig versierd. Toen begon het feest. Iedereen droeg de mooiste gewaden. De edelrouwen zagen er uit als in een sprookje, zo mooi waren ze. "Heb je al iemand gekozen?" vroeg een vriendin aan de prinses. "Drie ridders komen in aanmerking" zei ze zacht. Toen kwam de eerste ridder. Hij boog en de kroonprinses was onder de indruk van al die eretekens. "Mag ik een ereteken van jou in goud laten vatten als halssnoer, op die manier ben je altijd bij me?" zei ze. De ridder antwoordde "Ik zal het mooiste halssnoer voor jou kopen", geen ereteken dus. Resoluut antwoordde de prinses "Tot later". De tweede ridder kon boeiend vertellen over zijn reizen, "Welke reis is de huwelijksreis?" vroeg de prinses. "Laat dat maar aan mij over" besliste hij, geen inspraak dus. "Tot later" zei ze vastberaden. Toen kwam de jongste ridder, hij dulde geen tegenspraak om het recht te laten gelden, maar was romantisch "Ik heb een geschenk voor jou meegebracht" zei hij liefdevol "iets van mezelf, een kussen gevuld met de mooiste pluimen van mijn hoed. Leg je te slapen en voel dat ik bij jou ben". "Jou heb ik gekozen" zei de kroonprinses innig. Op een mooie herfstdag, werden de aanwezigen in groot ornaat naar de feestzaal geleid. De kroonprinses was adembenemend mooi. De bruidegom, gekleed in goud brokaat, droeg een hoed waaraan vele pluimen ontbraken... "Deze heb je nu niet meer nodig" sprak de koning plechtig en plaatste zijn kroon op het hoofd van de koene ridder. De koningin zette ook haar kroon op het lieve gezichtje van de bruid. Zo werden ze gekroond en getrouwd. Ze gooide haar bruidsboeket naar de aanwezigen en haar vriendin ving het op... "Weltra een nieuw feest" zei iedereen blij.